

AZ IMMUNRENDSZER EREJE A RÁK ELLENI KÜZDELEMBEN: IMMUNONKOLÓGIA, EGY ÚJ TERÁPIA A RÁKKEZELÉSBEN

Magyarországon évente egy nagyobb város lakosságának megfelelő, közel 50 ezer rákos megbetegedést diagnosztizálnak, miközben csaknem 31 ezer beteg veszíti életét valamely daganattípus miatt.¹ De az egyes daganatos megbetegedések kezelésben áttörést hozhatnak az új immunonkológiai terápiák, amely terápiás megközelítés a szervezet immunrendszerének folyamatos erősítésén alapszik. Bár immunonkológiai terápiát napjainkban még csak a gyógykezelések 3 százalékában alkalmaznak, az orvosok bizakodóak. A szakemberek elképzelhetőnek tartják, hogy tíz év múlva már az onkológiai kezelések közel 60 százaléka ezen, az új, hosszú távú minőségi túlélési lehetőséget biztosító kezeléseken alapul majd.

2016. június 06.

A kutatók több évtizede, világszerte végeznek vizsgálatokat annak megismerésére, hogy az immunrendszer milyen szerepet játszhat a rákos megbetegedések elleni küzdelemben. Az immunterápia olyan egyedi megközelítése a rákos megbetegedések kezelésének, amely a szervezet immunrendszerét használja fel a rák leküzdésére. *„A terápia alapja az a felismerés, miszerint minden emberi szervezetben vannak ráksejtek, de ideális esetben az immunrendszer ezeket felismeri, és el is pusztítja. A betegség akkor üti fel a fejét, amikor a daganatos sejtek elrejtőznek az immunrendszer elől. Az immunonkológiai kezelések kiiktatják a gátló receptorokat, a gyógyszer hatására pedig beindul a szervezet immunválasza”* – hangsúlyozza Dr. Dank Magdolna, a Semmelweis Egyetem Onkológiai Központjának megbízott igazgatója. Bár az immunterápia más gondolkodásmódot igényel az orvosoktól, és eltér az eddig ismert terápiáktól, (sugárkezelés, kemoterápia vagy műtéti beavatkozások) a szakemberek szerint paradigmaváltást eredményezhet az onkológia területén.

Rák, a még mindig nehezen legyőzhető betegség

A világ országait tekintve Magyarország az elsők között helyezkedik el a daganatos halálozások ranglistájában. A rákos megbetegedések közül a tüdőrák a leggyakoribb és legveszélyesebb daganattípus, amely világviszonylatban mintegy 1,8 millió emberéletet követel, és az összes

¹ <http://globocan.iarc.fr/Default.aspx>

daganatos halálozás 18%-át teszi ki.² „Elszomorító az adat, hogy a férfiak esetében a tüdőrák okozta halálozásban hazánk világesőnek számít. Magyarországon évente 10 ezer feletti új tüdőrákos megbetegedést diagnosztizálnak, miközben 8 ezer beteget veszítünk el.” – hívta fel a figyelmet az ASCO, az Amerikai Klinikai Onkológiai Társaság Kongresszusa alkalmából tartott budapesti bejelentkezésében Dr. Ostoros Gyula, az Országos Korányi TBC és Pulmonológiai Intézet osztályvezető főorvosa.

Hatékony lépésekkel előre a rákkezelésben

Az onko-pulmonológus szakorvos szerint a legújabb gyógyszerfejlesztési eredményeknek köszönhetően egyes rákbetegségek esetében biztosítottá válhat a betegek hosszú távú, minőségi túlélési lehetősége. Az immunterápiás kezelésekkel egyelőre a melanoma (bőrrák), tüdőrák és a veserák területén értek el kimagasló eredményeket a szakemberek, de jelenleg is a rákos megbetegedések több, mint húsz területén zajlanak ígéretes kutatások. Az immunonkológiai terápiát ma még csak a kezelések mintegy 3 százalékában alkalmazzák, az orvosok azonban bizakodóak a közeljövőt illetően. Úgy vélik, a következő tíz évben ez a szám akár a 60 százalékot is elérheti.

SZABÓ ERIKA * CLAIR&CURTIS COMMUNICATION * MOBIL: 20/319 79 95 E-MAIL: erika.szabo@clairandcurtis.com

Az ASCO (American Society of Clinical Oncology), az Amerikai Klinikai Onkológiai Társaság Kongresszusa a világ legnagyobb szakmai fóruma, amely meghatározó eseménye az onkológiának. A kongresszusra minden évben közel harmincezer onkológiával foglalkozó szakember látogat el a világ minden tájáról annak érdekében, hogy az onkológiai szakterület aktualitásait, a legújabb nemzetközi eredményeket, terápiákat, ellentmondásokat megvitassa.

² Molnár — M. Barna: Demográfiai jellemzők Magyarországon és az Európai Unióban, Statisztikai Szemle, 90. évfolyam 6. szám